

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Kossuth Lajos-
uteza 37. szám Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő: Dr. TERHES SÁMUEL.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Deák Ferencz-u.
8. sz. a. a könyvkereskedésben
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . . . 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor . . . . . 40 fillér

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezélszerübben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

A konzervgyár.

A mi városunkban a pletykán kívül talán semmihez sem értenek jobban az emberek, mint a guesmolódáshoz. Ez a két szép tulajdonság ugyszólván természetes jellemvonása a mi társadalmi életünknek.

A pletyka külömben minden kis városban egyenlően virágzik és ebben a tekintetben városunk sem képezhet kivételt. De a guesmolódási hajlam a kelletével nagyobb mértékben van kifejlődve.

A ki alaposan megfigyeli társadalmi életünket, az azt tapasztalja, hogy ez a guesmolódás nem rosszakaratu. Ez egy nagyon érdekes jelenség. A lekicsinylés, a guesmolódás a legtöbbször jó nagy adag rosszakarattal szokott járni. Nálunk épen ellenkezőleg van. Nálunk valamely intézményt, valamely vállalkozást nem rosszakarattal szidnak, guesmolnak az emberek uton-utfélen, hanem megszokásból. A világot sem akarnak annak az intézménynek vagy vállalkozásnak ártani, sőt ellenkezőleg. — úgy vagyok róla meggyőződve, — hogy mindenki örül annak, ha városunk bármely tekintetben is előre halad, de azért mégis szidnak és gáncsolnak mindent, mert megszokták, hogy a mit más csinál, — legyen az akár jó, akár rossz, — gáncsolni kell.

Szidják a villamos világítást, hogy minden drágasága mellett sem világítja be olyan jól az utcákat és tereket, mint a régi jó petroleum-lámpák, pedig bizonyos dolog, hogy a villamos körték legalább három-négyeszer olyan fényt adnak, mint a régi füstölő mécésesek.

Szidják a konzervgyárat, hogy minek száz ezreket szoftba, meg befőzöttbe verni és szidnak a kefégyárat, ha kefégyár volna, a zongoragyárat, ha zongoragyár volna, a chamottegyárat, ha chamottegyár volna és gáncsolódnának akkor is, ha egyáltalában semmiféle gyár sem volna. Ha van az is rossz, ha nincs az is rossz.

Ezekkel a legkevésbé sem rosszakaratu és

ártalmatlan gáncsolódásokkal nem érdemes foglalkozni, és most, a mikor éppen a konzervgyárat irtuk oda vezérezikünk fölé, most azért tartjuk érdemesnek ezekkel a guesmolódásokkal számot vetni, mert a jelen esetben legalább látszólag van a guesmolódásoknak némi alapja.

Mult számunkban ki lett nyomtatva a konzervgyár első üzletvének mérlege, a mely mérleg meglehetősen nagy veszteséggel zárult.

Nosza feltámad a guesmolódás és a gúnykaczaj.

— „Nem megmondtuk előre, hogy így lesz. Tavaly milyen nagyra voltak a konzervgyárakkal, hogy így fog sikerülni, úgy fog sikerülni, most meglátszik a mérlegből, hogy miképpen sikerült. Mindjárt az első üzletvében tizenegyezer korona veszteség.“

Ilyenforma hangok hallatszanak mindenfelé, pedig ezeknek a hangoknak nincs igazuk.

A guesmolódási hajlam mellett itt az embereknek egy másik tulajdonsága is szerepel, — a rövidlátás.

A mérlegben csak a veszteséget látják és ebből a veszteségből csakis a vállalat életvágára vonatkozólag tudnak kedvezőtlen ítéletet mondani.

Pedig ez az első évi veszteség egyáltalában nem bizonyít a vállalat életvalósága ellen, ennek a veszteségnek egészen más, természetes okai vannak.

Gyorsan egy vállalat csak fejlett gazdasági életben tud felvirágozni. A mi gazdasági életünk sokkal fejletlenebb ahhoz, hogy egy vállalat tisztán a koczkázat és a kedvező gazdasági konjunkturák felhasználása által virágozzék fel. A mi fejletlen és idegen tartományok érdekei által lebilincselte és befolyásolt gazdasági életünkben egy vállalatnak egyedüli alapja, a melyre építhet, a kitartó munka.

Ez a kitartó munka pedig nem érezte mindjárt az első üzletvében a maga gyümölcseit.

Egyik oka a kedvezőtlen eredménynek két-

ségkívül az is, hogy mi nem vagyunk született vállalkozók. Mi nem indulunk teljes gazdasági tudással és vállalkozói szellemmel valamely iparvállalat megalapításában.

Nekünk nagyon sokat kell tanulni, a magunk kárán.

Ily körülmények közt reméljük, hogy az első üzletvé vesztesége csak mint egy befektetés fog szerepelni és bő rekompenzációját találja azokban a tapasztalatokban, a melyeket a vállalat vezetősége a saját kárán okulva, a gyár érdekében jövőre fel fog használni.

Azon számos kisebb-nagyobb kedvezőtlen körülményeken kívül, a melyek a kedvezőtlen eredményt okozták, mindenesetre említésre méltó a mult év rossz gyümölcstermése és így a beszerzett nyersanyagok magas ára. Ez csak egy véletlen körülmény, a mely csak minden öt hatodik esztendőben fordul elő és a mely a jövő számítás és így a kedvezőtlen eredmény fennmaradásának alapját nem képezheti.

Tisztán látszik mindezekből, hogy nincs igaz az azoknak, a kik az első csonka üzletvé eredményéből kétségbe vonják a konzervgyár részvénytársaság létjogosultságát. Nézetem szerint már azt is becsülendőnek tartom a konzervgyár igazgatósága részéről, hogy ezzel a látszólag kedvezőtlen eredménnyel a nagy közönség elé léptek, holott a kereskedelmi törvény értelmében nem voltak arra kötelezve, hogy az első csonka üzletvéokről nyilvánosan számot adjanak.

Azoknak az okulására irtam e sorokat, a kik — s ilyenek, már a mint mondtam, nagyon sokan vannak, — szeretik a gáncsolódiást és a kik a konzervgyárat az első kedvezőtlen eredményü üzletvé után készek halálra ítélni. Még ha nem rosszakaratu ez a sok gáncsolódás, még akkor sem tesznek helyesen ezek az igen tisztelt gáncsolódi és viccelődő urak, mert ezzel csak önmagoknak ártanak, kétséget nem szenvedő dolog lévén, hogy valamely iparvállalatunknak felvirágzása mindnyájunknak közös érdeke.

TÁRCZA.

Ah hogy esik . . .

Ah! hogy esik, ah! hogy zuhog,
Meg megdördül fenn az égen;
Fellegárny von sötét fátvölt.
Beláthatlan messzeségen.

Nines egy sugár, nines egy kis fény,
Sötét felhőn egy szivárvány;
Megveretve a fa-ág is,
Földre hajlik busan, árván.

Meddig tart ez, meddig így?! tán
Uj özönvíz jó nyakunkra?!
Eiseperni a világot,
Mert nem vigyáztunk magunkra?!

Csak rohantunk nyakra-főre,
Bűnről-bűnre futva léptünk;
Aminő nagy volt a véték,
Olyan nagy lesz büntetésünk?!

Ne remegj jó embertársam!
Ne bántson az ég felhője!
Ne aggasszon, ha özönvíz
Áradat lesz tán belőle!

Áradat, hol habra-hab nő.
Hab növelte-áradatba;
Ezer élet lesz halálé,
Mély örvénylő forgatagba.

Akkor sem lesz a világnak,
Akkor sem lesz külföld arca;
Gonoszok, jók mindig lesznek,
Örök, tartós ezek harcza.

Halhatatlan a gonoszság.
Nines az égnek annyi könnye
Mely minden bünt bárha a menny
Ránk szakadna, elseperne.

Borsody Béla.

Tombola Csízben.

— A „Gömör-Kishont“ eredeti tárcája. —

Írta: MILÁN.

Egy kedves jó barátom, a ki a bajuszuk nagy el-
lensége, a kit úgy hívnak, hogy Tóni, a ki külömben
jogász, e mellett jól vív, kitünően lő, szépen lovagol,
tánczol, udvarol, kártyázik és pezsgőzik, szóval ez általam
is kedvelt előkelő szokások révén előttem is igen szere-
tetre méltó fiú, azt irta viola színü pecsét alatt nekem
a napokban:

„Kedves Öregem! Csízben a görvély-kórosok
paradicsomában 13-án, azaz szombaton este, nagy
tomboló-ünnepély lesz, valószínűleg a táncz is el-
maradhatlan, az öreg czimbusok közül már csak
egyedül magad vagy, kit ha kissé megcsapdosnak,
még eltoborzékol a muzsikára; kérlek tehát jőj ki
okvetlen s mutasd meg, hogy ottan, hol tánczolni
kell, még az öregség figyelembe nem jöhet. Talál
közö a tennisen d. u. 5 órakor. Biztosan elvár stb.
Csak még az egyszer jőj el! stb — Hived Tóni.“

Ezen hízegő sorok elolvasása után más válaszom
nem lehetett, mint rögtön félreceptam a hivatalos aktát,
vettem a tollat, beléütöttem a kalamárisba, s irtam mint
következik:

„Kedves ifju barátom és uram öcsém! Csíz für-
dőt csak onnan ismerem, hogy őseim valamikor
Blumenthal urral 20 esztendőn keresztül zálogos
pert vívtak a tulajdon jogáért, azt szerencsésen meg
is nyerték, később azonban, midőn az tulajdon jogilag
birtokukba került, szerencsétlenül elajnácskózték és
elparádezták. Egyebekben előttem teljesen ismeret-
len, mert mikor még én a földrajzt tanultam s a
földabroszon a kis mutató pálczával czenzeáltak Csíz
fürdő sem Magyarországon, de még a Continensen
sem létezett. Vízére hála istennek, jó órában legyen
mondva (itt erősen megkopogtattam íróasztalomat)
szükségem ninesen s kegyelmezzon meg nekem a
szerbek jövendő királya és adjon ahhoz erős kitar-
tást jövendő belügyminiszterünk, ne is legyen. A

fürdő szépségeért és sós vázeért, tehát nem, de a te
kedvéért, — ha csak valami fontos közbe nem jön),
okvetlen ottan leszek stb. — Hived: Milán.“

Az én kedves Tóni barátom levelmenek és igé-
remek egy megörült, hogy nyomban egy másikat is
irt, a melyben már a jelenlévőket is felsorolja s közöttük
egy olyan kedves lényt, a kinek a kedvéért bizonyára
szivesebben megyek el, mint az övéért a mit ugyan ő
maga is gondol

13-ika szerencsétlen szám Ezen a napon születtem
és soh' sem voltam szerencsés; 13-án keresztelték és
nevemet eltévesztették, talán még a papot is; 13-án vit-
tek először iskolába Batyiba, megszöktem s hamarabb
odahaza voltam mint a Pajtás meg a Huszár, pedig
mondhatom, jól ment mind a kettő; 13-án tettem viz-
gáimat, mindég megbuktam; 13-án lettem először sze-
relmes, belém lagyott; 13-nak ültem le sokszor az asz-
talhoz és mégis élek, szóval egész életemen át ez a
szerencsétlen 13-as szám üldözött.

Mindegy, több kalamítás már úgy sem érhet, leg-
följebb 13 pohár sós vizet itatnak meg velem, s jó
leszek heringnek, úgy is azt szokták mondani a vénülő
nőtelen emberre, „ezt már beszóhatod“ Elmegyek! Igenis
elmegyek! Leküzdöm a babonát, sem hering nem leszek,
sem beszózni nem fognak, mig egy jó barátom és egy
barát lesz a világon!

Türelmetlenül olvastam a napokat, órákat, sőt a
perceket is, végre Pali barátom befogatta a gőz paripát,
belefüjt órafűtőülőjébe, az neki iramodott s Csíz megálló-
helyen szerencsésen levetett. Belevágtam magam egy
bérkocsiba és abból csak a fürdő tennispályáján léptem
ki, hol meglepetésemre egy lúdajla kis libánál egyebet
nem találtam. Hogy hogyan nézett ki annak homokos
terepe, azt már mondanom sem kell. Az öreg guár
részéről sem részesültem a legkellemesebb fogadtatásban,
mert az sziszegve igyekezett felém s így kénytelen vol-
tam meghátrálni. Busan fordultam tehát vissza, mert
becsapva gondoltam magamat és elhatároztam, hogy ha
már itten vagyok, megtekintem e szájalmas helynek
előttem lefestett sós fürdőt, s azután még estére haza
zónázok.

Nőegyleti közgyűlés.

Rimaszombat és Vidéke jótékony nőegylete f. hó 14-én, délután 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését a rimaszombati takarékpénztár tanácstermében. — Városunknak és vidékének szépséges hölgyei közül nagyon sokan gyűltek össze ez alkalommal, gyönyörű korszort alkotva a zöld asztal körül, melynek fejénél az egyesületnek nagyműveltségű és szellemével épügy mint kellemével mindenkit megnyerő és meghódító elnöke: *Samarjay Jánosné* ült. Mellette *Molnár Józsefné* alelnök és özv. dr. *Marikovszky Istvánné* igazgató. Körülöttük csoportosultak a jótékonyoknak nemesszívű angyalai, az árvák és elhagyottak lelkes pártfogói: Özv. *Abonyi Jánosné*, *Bornemisza Lászlóné*: a „Fehér-kereszt” elnöknője s a jótékony Nőegyletnek is hosszú időn át volt buzgó elnöke; dr. *Baksay Dezsőné*, özv. *Bernáth Gyuláné*, özv. *Beliczky Viktorné*, *Benyo Béláné*, *Bodon Józsefné*, *Boczkó Danielné*, dr. *Cziner Miksáné*, özv. *Csider Antalné*, *Eperjessy Józsefné*, *Farkas Zoltánné*, *Fülöp Béniné*, *Geduly Gézánné*, *Jakovecz Alajosné*, *Kern Adolfné*, dr. *Lichtschein Adolfné*, *Lévai Izsóné*, *Lakatos Józsefné*, *Máriássy Lászlóné*, *Molnár Józsefné* alelnök, özv. *Nagy Ferenczné*, *Soós Ferenczné*, ifj. *Széplaky Lajosné*, özv. *Terhes Pálné*, dr. *Veres Samuné*. Ott volt még a nőegyesületnek 3 férfi tisztviselője is: *Baksay István* kir. tanácsos, titkár; *Eperjessy József* pénztáros és *Wallentinyi Dezső* dr. jegyző.

A zsbongó, kedves élénkségnek, mely a nagyteremben uralkodott, a tagok ily szép számban való egybegyűlésének egyik oka az is volt, hogy az egylet jelenlegi választmányának és tisztikarának 3 éves megbízatása lejárt s így új választás, új alakulás vált az alapszabályok értelmében szükségessé.

Samarjay Jánosné elnök megnyitván a gyűlést, meleg szeretettel és szép szavakkal fejezte ki hálás köszönetét a közgyűlés tagjainak ily nagyszámban való megjelenéséért; a mely — ugymond — fényes és ragyogó bizonyossága annak, hogy a tagok a jótékony egyesület nagy és nemes céljait megértve, lelkes érdeklődéssel viseltetnek annak ügyei iránt. S ez egyszersmind az egyesület továbbfejlődésének is megnyugtató záloga.

Csak természetes, hogy a közgyűlés a szeretett elnök azon szavaira, melyekben alapszabályszerű lemondására szólított, lelkes és meleg tüntetéssel és az elnök esengő megéljenzésével tiltakozott a lemondás ellen.

Különben a közgyűlés legfontosabb tárgya a választmány évi jelentésének felolvasása és elfogadása volt.

A gondosan kidolgozott és nemcsak a választmányának, hanem az egész egyesületnek mult évi munkásságát hiven és tömören feltüntető jelentés, — melyet *Wallentinyi Dezső* dr., az egyesület jegyzője szerkesztett, — így hangzik egész terjedelmében:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Valami sejtelmes, valami rejtelmes, de nyomasztóan nehéz és szemelláthatóan sötét borulat ült az elmúlt évben Rimaszombat és vidéke felett. A levegőben különféle betegségek szállongtak. Nyomukon a halál angyala is sűrűn járt lenn a földön. Bekopogtatott sok boldog családi otthonba s kettős marokkal tépdeste a szülői szívek legszebb virágait, gyöngye bimbóit. De elszórtott sok kenyérkereső apát, több szerető édes anyát is. Sötét gyászt okozva mindenfelé. E mellett a közigazgatási viszonyok is válságosak, rosszak. A tavalyi gyöngye aratás, a perzselő nyár után száraz ősz, majd kemény, hosszú tél s erre nagyon is korai tavasz következett. Mindezt megérezte társas életünk is. Lomha, őszi ködként az

Levettem a kalapot, le a galléromat, lábaimmal feszesen kezdtem lépkedni, akárcsak a losonezi katonai gyakorló téren lettem volna, karjaimmal kartorgatásokat végeztem, hol előre, hol hátra; hogy lássák, miszerint én egészséges vagyok és nem kúrára jöttem ide. Végig sétáltam az egész fűrdőtelepet s úgy találtam, hogy egy igen szépen épített és gondozott üdülő helyen vagyok. Láttam izléssel öltözött előkelő kedves mamákat, bájos leányokat, nyalka katonákat, fess civileket és vígan ugrándozó piros képű gyermekereget. Láttam betegeket is, igazán nagy betegeket, de őket tollamra venni nem akarom; hanem kívánom nekik, hogy gyógyítsa meg őket az isteni gondviselés és a sós fűrdő!

Csak a tennispálya volt üres az én nagy szomorúságomra és bánatomra, s már-már kezdtem átkozni azt az ominosus 13 as számot és Tóni barátomat, midőn rárántotta a cigány a „Bob herceget” s gyors egymásutánban robogtak be a szép uri fogatok. Megérkezett a Sajó völgy az ő tündéréivel. Mindjárt megváltozott a fűrdő élete is, megnyíltak a villák, mindenki sietett ki a lehűlt levegőt élvezni és a kíváncsiságot kielégíteni. Valóságos sétakorzó keletkezett, akárcsak a Dunaparton, kigyultak a fényes gázolínok és csakhamar Batyit is ellefejtettem. 8 óra felé lehetett az idő, midőn Józsi bátyám, a ki nem tart a zágrábi tüntetőkkel, az ő kellemes hangjával harsányan jelentette, hogy megkezdődik a „Tombola”. Siettünk tehát a fűrdőnek ujjannan épült igen szép étkező helyiségébe, a hol mindenki nagy érdeklődéssel foglalta el helyét. Alig egy negyed óra múlva egy kedves kis lengyel grófi leánya már remegve huzta a számokat, mi pedig lázasan vizsgáltuk tombola tábláinkat. Szerencsétlenségemre az én és a szomszédnéim táblái tele voltak megint azokkal az átkozott 3-as számokkal s így nem is nyertünk semmit.

Elusztott megint egy koronám, de biz' Isten nem sajnálom, mert manapság, akinek koronája van, az veszályban forog.

A kedélyes játék befejezte után terített asztalokhoz ültünk és a jóképű tarka-barka Lojzi ráhuzta a „Fráter”-féle kesergőket.

Ugy éreztem, hogy ellefejtettem a 13 as számot, ellefejtettem minden búmat, bánatomat, s a régi idők

egész éven át valami lehangoló kedv- és kedélytelenség borongott a lelkeken.

S mindez oka volt annak is, hogy jótékony egyesületünk külső történetéből, külső szerepléséből az elmúlt év folyamán alig jegyezhetünk fel valamit. Nyilvános mulatságot a kedvezőtlen közhangulat bénító hatása alatt nem is rendezhettünk.

Ez és betéjeink kamatlábjának jelentékeny leszállása okozta, hogy mult évi bevételünk 600, sőt 1000 korona apadást mutat a megelőző évekhöz képest.

Pedig jótékony adományoknak nem voltunk híjával! Régi, nemes pártfogóink: a rimaszombati takarékpénztár ez évben is 60, a gömörm. nép- és iparbank ismét 40, a gömörm. takarékpénztár- és hitelbank újra 10 koronával és egy magát megnevezni nem akaró régi alapító tag 40 koronával, Szerényi János ur megint 10 koronával jöttek segítségünkre.

Fogadják jóságukért mindannyian ez uttal is hálás köszönetünket!

Egyesületünk tagjainak száma is szépen szaporodott. Így ma már alapító tagjaink díszes sorában üdvözölhetjük: Dr. *Baksay Dezsőné*, Dr. *Bleyer Leóné*, *Lengyel Ivánné*, *Mindszenty Kálmánné*, *Szombath Györgyné*, *Szügyi Zsigmondné*, *Terray Istvánné* és Dr. *Veres Samuné* urnőket. Ujabb rendes tagok nt támogatják egyesületünket nemes törekvésében: *Béreczy Elek*né, *Heksch Bertalanné*, *Kálniczky Gézánné*, *Kolbay Sándorné* és *Pásztory Gyuláné* urnők. Szeretettel köszöntjük valamennyiüket!

Hiszen az ő belépésüknek is nagy része volt abban, hogy régi jövedelmeink megcsappanása mellett egyesületünk védő szárnyai alatt mégis minden eddiginél nagyobb számu apátlan, anyátlan árva és tehetetlen elagott nyert állandó oltalmat az élet viharaival — és mindennapi kenyeret az elmúlt évnek nagy nyomorúságával szemben!

9 árva leánykát, 11 árva fiúskát és 13 elagottat: összesen 33 tehetlent és munkaképtelent ápolunk az elmúlt éven át. Ápolunk szerető gondallal, gondos szeretettel! Ügyeltünk nemcsak testi, anyagi, hanem lelki, erkölcsi életükre is. Minden árvának van egy gyámánnya, a választmány, illetőleg az egyesület tagjai közül, a ki előtt havonként legalább egyszer megjelenni tartoznak s a kiktől ritkán távoztak el ős kezét.

E 33 pártfogoltunk mellett kisebb-nagyobb összegekkel enyhíteni igyekeztünk minden valóban szűkölködőnek, valódi szerencsétlennek a nyomorán, a ki esdő kérésével hozzánk bekopogtatott.

Az árvák ellátására és a segélyezésekre az előbbi évekhez mérten nagyobb összeget, összesen 1441 korona 28 fillért fordítottunk. A helybeli polgári leányiskola céljaira ez évben is 200 koronát adományoztunk. E mellett egyesületünk törzsvagyona 45080 korona 14 fillérre rugott, vagyis az előbbi évhez képest 775 korona 15 fillérrel emelkedett.

Ez emelkedést egyesületünk nemesszívű tagjainak áldozatkészsége mellett egyrészt a nagyközönségnek is köszönhetjük, a mely a kedvezőtlen közigazgatási viszonyok s az ellenséges természeti körülmények mellett mégis készségesen támogattott kisebb-nagyobb segélyekkel. Így az ujévi üdvözlőtek megváltása címén 44 korona 71 fillért kaptunk. Karácsonykor kibocsátott gyűjtőívünkben összesen 196 korona 40 fillér gyűlt be.

Hálával és köszönettel adózunk mindazon nemes emberbarátoknak, a kik e szép összeghez bármily esekélyességgel is hozzájárultak.

Hálás elismerésünk fonja körül azokat is, a kik szeretett elnökünk körül csoportosulva és az ő nemes példáján fellelkesülve meleg ruháskákkal, süteménnyel, gyümölcseccsel lepték meg kicsiny pártfogoltjainkat a mult év december 21-én is felállított ragyogó szeretet-fa alatt — azt hirdetőn névtelenül, szerényen, hogy a szeretet vallása és gyakorlása a legszebb vallás a világon! — Erre intett mindnyájunk szívéhez szóló szép beszédjében nagys. Szemann Endre prépost-plébános ur is, a kinek szíves megjelenéseért és karácsonyfa-ünnepejünk áhítatának emeléseért ezuttal is szívbeli köszönetet mondunk.

Ime! mélyen tisztelt Közgyűlés, ha jótékonyági egyesületünk 1902—1903 évi történetének fentebb nagy

kedves emlékei tárták fel szívem billentyűjét. Tóni barátom, akit már ekkor főrendezővé avattunk, és a Baracza patak medrébe egy „Törley” mellékágot vezetett be, észre is vette rajtam a nagy változást, — versenyráját vette elő és közös jó barátunkkal — a Béla fiuval — hitelen konstatálta, hogy ütőerem percenként 113 at ver — A fűrdőorvos pedig, a ki még ma is adós az első alapvizsgálával a kolozsvári egyetemnek, megállapította, hogy szívbillentyű elégtelenségben szenvedek — Nem ijedtem meg egy csöppet sem ezen kijelentésen, mert csak az szenvedhet ezen betegségben, a kinek szíve van, tehát meg lett állapítva, hogy nekem szívem van s nem normális, vagyis jobban tudok érezni más embernél.

Ifjú barátaim tudományában és tapasztalataiban nem kételkedtem egy pillanatra sem, de azt hiszem, hogy ők is, ha nem is oly nagy fokban mint én, bizonyára ebben a bajban szenvednek. Szervedjünk együtt az emberi kor legvégső határáig!

„Ugy szép az élet, ha tarka,” mondja a közmondás. — Ha pedig az ember mindig a költészettel foglalkozik, megterheli gyomrát, néha néha jó egy kis prózai művet is elővenni. Vegyük elő az étlapot: az ros és szerfelett drága, e mellett a kiszolgálát kritikán alóli; de hát a földön nem létezik sem abszolút boldogság, sem tökéletesség, hogy kívánjuk tehát ezt Csiz fűrdőtől. Én sem kívánom. Egyre azonban felkérem a közönség figyelmét, hogy kecségét még kúrából sem kosztoljon, mert az igen borsos és ehetetlen.

Ugy 10 óra lehetett, midőn a szeretetreméltó mamák a mi nagy örömeinkre asztalt bontottak s bevonultunk a táncsterembe. A jó „Lojzi” ráhuzta a gömöri esárdást, s huzta-huzta biztatás nélkül, a hogy csak tellett tőle. Mi pedig igyekeztünk a deszkázatot szétforgácsolni, hogy „Anna”-bálok már az étkező helyiségben táncolhassunk. — A tombola játék valóságos tombolássá fajult, a mibe belevegyült minden elképzelhető emberi érzés. — Közbe-közbe kis pihenőket tartottunk, ez alatt pedig az aranyos kedélyű Józsi bácsi énekel nekünk a szerelemről, mintha csak ő is mostan kezdené. — Tartsa meg az Isten a jó kedélyét a sós kut kiapadásáig!

Megint elrepült egy éjszaka a képzelem, a boldogság szárnyain s mire az öreg földgömb másik oldalára fordult,

vonásokkal, vázlatosan megrajzolt képét egy, az egészen átsuhanó bucsu-pillantással még egyszer lelki szemeink elé állítjuk: megnyugvással látjuk, hogy — bár kevesebb külső fényvel, kisebb csillogással; — de ugyanolyan benső melegséggel, nem lankadó szeretettel igyekezett egyesületünk teljesíteni nemes hivatását, ép úgy, mint az előbbi éveken át!

Megnyugvással látjuk, hogy — mialatt városunk és társas életünk egén valami nehéz, valami sötét felhő borong — az alatt egyesületünknek, a jótékonyoknak oltárán az áldást nyújtó tűz melegebb, a megszokottnál is erősebb lánggal lobogott. Rimaszombatnak és vidékének hölgyeit sűrűn láttuk ez oltár körül, a mint szerető gondallal, gondos szeretettel szították, ápolták annak fénytörő tüzet — serényen és szerényen, mint az ókor Vesta-szüzei!

Az ő segítségökkel könnyű volt a választmány munkája is. Kötelességükhöz, fogadalmukhoz hiven és bőven osztogattunk abból a tűzből, abból a szeretetből, a melyet egyesületünk tagjainak buzgósága halmozott fel.

A tisztikar — névszerint: *Samarjay Jánosné* elnökünk jó szívének nagy szeretetével, nagy lelkének ismert nemességével; hűséges segítő-társa, a munkában és a szerénységben is elnöktársa: *Molnár Józsefné*; továbbá özv. dr. *Marikovszky Istvánné*. — örökké buzgó, fárasztó kötelességét még gyöngékedése közepett is pontosan teljesítő igazgatónk; — *Baksay István*, ezimben a királynak is, de tényleg nekünk mindenben böles tanácsadónk és a munkában ifjú titkárunk; — *Eperjessy József*: buzgó és lelkiismeretesen gondos pénztárosunk és dr. *Wallentinyi Dezső*: a kötelességét állandó szeretettel teljesítő jegyző — nem szorulnak külön dicséretre.

Egyesületünk nagy és nemes céljait megértve és egyetértve igyekeztünk mind a belénk helyezett bizalomnak legjobb akaratunk szerint megfelelni.

Arra kérjük tehát szeretettel az igen t. Közgyűlést, hogy e jelentésünket szíves tudomásul venni, számunkra a szokásos felmentést megadni — és mivel az alapszabályok értelmében 3 évre terjedő megbízatásunk immár lejárt — úgy a tisztikarnak, mint a választmánynak lemondását elfogadni és az új választást megejteni méltóztassék.

Kelt Rimaszombatban, 1903. június hó 14-én.

A közgyűlés a jelentést éljenzéssel és örömmel vette tudomásul, a választmánynak a jelentésben kifejtett buzgó működéséért, valamint az egész tisztikarnak s kivált az elnökségnek hálás köszönetét jegyzőkönyvileg fejezte ki. Külön elismerést és köszönetet szavazott elnöki előterjesztés alapján *Baksay István* kir. tanácsos titkárnak, *Eperjessy József* pénztárosnak, mint a ki 100 korona tiszteletdíját még egy izben sem vette fel és a jegyzőnek.

Majd *Bodon Józsefné* szép és tartalmas indítványára az egész tisztikart egyakarattal és egyhangu lelkesedéssel újra felkéri a további munkásságra. A tisztikar, — melynek halálát az elismerésért *Samarjay Jánosné* elnök, majd *Baksay István* titkár fejezték ki szépen — a közhajnak engedve a megbízatást ujabb 3 évre elfogadta.

A pártfogoltak gondozóikkal együtt szokás szerint mind megjelenvén, hozzájuk az elnök, gondozóikhoz pedig a titkár, szívhez szóló, buzdító szavakat intézett. A kinek közülök még nem volt, mind egy gyámányát nyert egy-egy jólelkű egyesületi tag személyében. Ezután az árvák gondozóikkal együtt nagy vidáman és boldogan a *Samarjay*-házba vonultak, a hol az elnökö jóságából ez évben is gazdag uzonnában volt részök.

Eltávozván a gyermekek, a közgyűlés az összes tagok névsorát feltüntető lapok alapján titkos szavazással leszavazott a 40 tagu új választmányra. A bizottság előtt ma már jegyzőkönyvileg megállapított és összegezett szavazás eredményeként a következő névsort közölhetjük:

mi a nap első sugaraitól még jobban áthevítve mondotunk egymásnak bucsut az édes viszontlátásra.

Mielőtt azonban a boldog percek kedves emlékét e sorokban megörökíteném, engedjék meg a jelen voltak, hogy ígéretökre való figyelmeztetéssel neveiket ide jegyezzem.

Urasszonyok: *Glósz Arthurné*, *Hámos Árpádné*, *Hisnyay Heinezelmann Alfrédné*, *Horváth Józsefné*, *Molnár Józsefné*, *Osváth Danielné*, *Pazar Andorné*, *Szontagh Zoltánné*, *Tornallyay Zoltánné*.

Urleányok: *Glósz Aranka* és *Vilma*, *Hámos Mariska*, *Hisnyay Heinezelmann Mimóka* és *Matyóka*, *Tornallyay Margitka*, *Wind Inez*.

Urak: *Diószeghy Dezső*, *Glósz Arthur*, *Hanvay József*, *Hámos Árpád*, *Hevessy József*, *Hevessy László* ifj., *Hisnyay Heinezelmann Alfréd*, *Hisnyay Heinezelmann Béla*, *Horváth József*, *Komáromy István*, *Molnár József*, *Osváth Dániel* és *Jenő*, *Pazar Miklós* és *László*, *Soldos Béla*, *Szontagh Zoltán* ifj., *Tornallyay Zoltán* ifj. — És még nagyon sokan a fűrdő-vendégek közül. — Azonban neveiket nem tudván, engedjenek meg kegyesen; hogy nem állott módomban ide jegyezni és így a szép előkelő illustris társaságot nem sikerült kiegészítenem. — Azt azonban bátor vagyok kijelenteni, hogy különösen a bájos hölgyek sokkal maradandóbb nyomokat hagytak emlékemben, mint ezen az avuló papíron.

Most pedig, a midőn kéz-esők a bájos hölgyeknek és szíves üdvözlőlet az uraknak, lelkem még egyszer felemelkedik oda, a hol az ember a földi gondokat és fáradalmakat ellefejti; visszarepül az 1903-ik év június hó 13-ának Csizben eltöltött éjszakájára, a mikor a család ábrándok és az ismeretlen női szívek verseny-harozott vívták a karthausi gyenge szíveért — S milyen az élet satyrája? Ehez nem kell sem a természet nagy tempeloma, sem egy illatos virágokkal tarkított páma liget, sem egy kolostor: elég egy nyereszkedő szerencse tombola-estély.

Sőt még ez sem szükséges, elég egy szív, egy tekintet — és azé a győzelmi babér, ki könnyen feledni tud, az érzelmi esatát pedig az veszíti el, ki csalódott! A viszontlátásig!

Samarjay Jánosné elnök, Molnár Józsefné alelnök, Baksay István titkár, Eperjessy József pénztárnok, Dr. Wallentinyi Dezső jegyző. — Választmányi tagok: Abonyi Jánosné, Baksay Istvánné, Dr. Baksay Dezsőné, Bánhidyi Istvánné, Beliczky Viktorné, Özv. Bernáth Gyuláné, Boczko Dánielné, Bodon Józsefné, Bornemisza Lászlóné, Benyo Béláné, Dr. Cziner Miksáné, Czinke Istvánné, Özv. Csider Antalné, Eperjessy Józsefné, Ethey Aranka, Fülep Benjaminné, Farkas Zoltánné, Geduly Gézánné, Jakovecz Alajosné, Kern Adolfné, Kubinyi Bertalánné, Kerekes Dezsőné, Lakatos Istvánné, Lengyel Ivánné, Lengyel Pálné, Loysch Ölönné, Lukács Gézánné, Dr. Lichtshein Adolfné, Máriássy Lászlóné, Dr. Meskó Miklósné, Nagy Ferenczné, Reisz Miksáné, Dr. Rárósy Gyuláné, Soós Gyulay Hermin, Stolcz Tibóld Terézia, Id. Süteő Istvánné, Ifj. Süteő Istvánné, Ifj. Széplaky Lajosné, Szombath Györgyné, Szabó Károlyné, Terhes Pálné, Tóth Béláné, Dr. Veres Samuné, Dr. Wallentinyi Dezsőné, Dr. Zehery Istvánné. — *Vidiekiek*: Bornemisza Istvánné, Hámos Lászlóné, báró Luzénszky Karolin, Marikovszky Gézánné, Marton Jánosné.

Az összes szavazó lapok beszédese után a közgyűlés Samarjay Jánosné elnök meleg és lelkes éltetése közben bezárult.

Mi pedig azon örvendetes tény kiemelésével fejezzük be tudósításunkat, hogy a közgyűlés a leghivatottabb kezébe adta ismét az egyesületnek, a játékonyságnak zászlaját.

Szívünk szerint kívánjuk, hogy a hivatott vezér s a körülötte csoportosított tisztikar és az a ragyogó, szépséges hadsereg, mely a kitűzött, repdeső zászló alatt sorakozik s a mely nem tüzzel, nem fegyverrel, hanem emberbaráti szeretettel és lelkesedéssel hódít; a mely golyóval, törrel nem gyilkol, hanem kenyérral táplál és ruhával véd: óhajtvá-óhajtvá, hogy a játékonyságnak ezek az önzetlen bajnokai megsokasodjanak és céljok szerint letörölhessenek minden könnyet, melyet a szegénység és a tehetetlenség hullat kicsiny árvák, munkaképtelen aggok bánatos szeméből!

Vármegyei jegyzők gyűlése.

Vármegyénk községi és körjegyzői Rimaszombatban folyó hó 9-én rendkívüli közgyűlést tartottak. A közgyűlés főbb tárgyait a lemondás folytán megüresedett elnöki és főjegyzői s a választás folytán esetleg megüresedő egyéb tiszti állásnak betöltése, vármegyénk törvényhatósági bizottságának a jegyzői fizetés és jegyzői lakok rendezése ügyében hozott határozata folytán teendő netáni intézkedések s a vármegyei községi és körjegyzők nyugdíjintézet alaptörvényének mikénti kezelése képezték. Az egyesületi tagok elég szép számmal jelentek meg közgyűlésükön, de még sem annyian, hogy a közgyűlés — egész helyesen — érthetetlennek ne minősítette volna az egyesületi tagok nagy részének fagyos közönyét, nem törődését s az alapos ok nélkül távolmaradó egyesületi tagokra ne hárihatta volna a felelősséget — más vármegyékhez viszonyítottan sajnálatosan szomorú köz- és magán érdekeik elhanyagolásáért. — Valóban csodálatos is, hogy a pezsgő eleven életben elismert tágkörű gyakorlati értékkel működő megyei közs. és körjegyzőink még mindig nem ébredtek tudatára az egyesülésben, az összeforrottságban rejlő hatalmas erőnek. — Segíts magadon s Isten is megsegít! — tartja a közmondás. Bizony-bizony, ha a mai korban nem vállvetett erővel működnek az egymáshoz tartozók, ha legvitalisabb köz- és magán érdekeiket elhanyagolják, úgy ne a kört, de elsősorban és kizárólag csakis önnön magukat illessék szemrehányólag. Összetett kéz, téltenség, közönyösség, tespedtség még senki számára sem teremtettek mennyei manná. Nagyon megszivlelhetné a jegyzői egyesületi tagok jóakaró intelmeinket most, a lázas átalakulások korszakában, az utolsó órákban akkor midőn tapasztalhatták éppen, hogy humánusan gondolkodó vezérférfiakkal élén törvényhatósági bizottságunk böles belátása nyomozható helyzetük enyhítésére egyhangúlag nyújtott segédkezet.

A tárgysorozatba felvett tárgyak érdemleges elintézése után, a szabályszerű időben beadott indítványok felett folyt a tanácskozás, s ezek közül kiemeljük a rimaszécsi járás jegyzői karának egyik indítványát, hogy a telekkönyvi betétszerkesztési munkálatoknak vármegyénk területén leendő mielőbbi fogantatásának tekintetében a kezdeményező, helyesebben sürgető lépések vármegyénk közgyűlése részéről tétessenek meg.

A szönyegen levő tárgyak és indítványok elintézése után a közgyűlésnek utolsó s egyik leglényegesebb tárgya, az elnöki és főjegyzői s a választás folytán netán megüresedő más tiszti állásoknak betöltése következett.

Sajnálatlalt vette tudomásul az egyesület, hogy Fridrik Vilmos pelsőzi főjegyző, ki az egyesületnek évtizedek során, annak megalakulásától máig közbecélésben álló lelkes és tevékeny elnöke volt, ismételtelen kifejezett lemondásához ragaszkodik. A közgyűlés szeretetének és meleg ragaszkodásának adott kifejezést akkor, midőn Fridrik Vilmost érdemeinek jegyzőkönyvi megörökítése mellett nagy lelkesedéssel az egyesület örökös dísztagjává megválasztotta. — Nyomban ezután az egyesületnek főjegyzője Záhonyi János, ki szintén elévülhetetlen érdemeket szerzett fáradhatatlan tevékenységével az egyesületben, ismételte meg lemondását tisztéről. „Fáradtnak érzi magát — ugymond — s így lemond tisztéről, de mint közkatona továbbra is lelkesen harczolni akar az egyesület érdekeiért.” Az egyesület eddigi tevékenységét megköszönve — érdemeit szintén jegyzőkönyvileg örökítette meg.

Ezek után az elnöki tisztségre az eddigi alelnök: id. Fölföldy Ottmár felsővályi, a megüresedett alelnöki állásra Szokolay Nándor gesztetei, a főjegyzői állásra Osgyány Béla keleméri körjegyző egyhangúlag választatták meg. Megválasztották a kitüntető bizalmat megköszönvén, midőn még id. Fölföldy Ottmár elnök kijelentette, hogy az egyesület érdekében tőle telhetőleg, nem lankadó kitartással s minden igyekezetével mindent el-

fog követni s hogy mint elnök az egyesület jogos kívánalmainak, valamint igazolható sérelmeinek az arra illetékes tényezőknél mindenkor szószólója lesz, — a közgyűlés a tisztikar lelkes éltetése mellett berekesztetett.

A gyűlés befejezte után az egyesület tagjai a Tompa szállóban jöttek össze közébedre, mely alkalommal felköszöntőkben nem volt hiány. — Id. Fölföldy Ottmár, mint az egyesület elnöke, ősi magyar szokáshoz híven, a legelső magyar emberre a királyra, Inczédy Béla lelkes és szép szavakban a községi és körjegyzői karral minden vonatkozásban rokonszenvező s ez alkalommal vendégként tisztelt Komáromy István vármegyei I. aljegyzőre; Komáromy István a nála megszokott ékesszó-lással — a jó s rossz sorsban mindig magyar megyei jegyzői egyesületre, annak egyenkint s összeségükben hazafias tagjaira, a nemzet igaz napszámaira, a községi és körjegyzőkre; Lovasányi Zoltán — derűt keltőleg — az ujonnan megválasztott tisztikarra emelte poharát stb.

Hírek és vegyesek.

Személyi hírek. Hámos László főispán f. hó 16-án városunkban időzött s innen Budapestre utazott. — Bornemisza László alispán hivatalos ügyben ugyancsak Budapestre utazott, távollétében Lukács Géza vármegyei főjegyző helyettesíti. — Dr. Klement Lajos kinevezett közigazgatási gyakornok f. hó 15-én foglalta el állását a központban, hová szolgálattételre a vármegyei főjegyző mellé osztattott be.

Hivatalvizsgálat. Kubinyi Aladár kir. törvényszéki elnök folyó hó 17-én reggel Rimaszécsbe utazott, az ottani kir. járásbírósg ügykezelésének megvizsgálása végett. Az elnök két napon keresztül végzi a vizsgálatot és akkor ismét visszatér városunkba, hivatalos teendőihez.

Papválasztás. A nagyrőcei ág. h. ev. egyház f. hó 14-én papválasztó-gyűlést tartott, melyen Hoznek Lajos girálti ág. h. ev. lelkész, a sáros-zempléni egyházmegye jeles főesperesét választották meg egyhanguan, az egyház megüresedett lelkészi állásába.

Ifjaink előhaladása. A lefolyt hét városunk 4 jeles fiatalemberének igazi örömhete volt. Eletpályájuk céljainak eléréseért megküzdött nemes harcukat koronázta siker, s jutalmazta meg a szülei gondot és fáradságot a kedves öröm. Ez ifjak a következők: Bátorfy Andor tanár, kit a késmárki ág. h. ev. főgimnázium rendes tanárává választottak meg; Borsody Károly, kit Eperjesre az ág. h. ev. iskolához tanárrá választottak; dr. Dienes Gyula lapunk volt jeles és szorgalmas szerkesztője, ugyszintén dr. Institőrisz Endre az ügyvédi vizsgálatot kitűnő sikerrel kiállották. Kísérje áldás, szerencse és megegedés a kiváló ifjakat. Hozza meg a jövő fáradaimalk s munkásságuk jó sikerét eletpályájukon!

Az érettségi szóbeli vizsgálatok — miként már jeleztük is — f. hó 22-én, azaz hétfőn reggel kezdődnek a helybeli egyesült protestáns főgymnasiunban nagy. Czinke István ev. ref. lelkész elnökele alatt, Szöcs Farkas a budapesti ev. ref. theologia tudós igazgatója mint kormányképviselő jelenlétében a szaktanárokból és Fábry János ig. vál. megbízottból álló bizottság előtt. Ismervén a bizottság minden egyes tagjának az ifjuság iránti jóindulatát, szeretettel párosult igazságosságát: bizvást állíthatjuk, hogy az érettségiző ifjak teljes nyugodtsággal és felesleges aggodalom nélkül ülhetnek a vizsgázó asztalok mellé!

Eljegyzés. Dr. Institőrisz Endre okleveles ügyvéd, városunk aranyifjuságának közkedveltségű tagja f. hó 14-én eljegyezte Medveczky Sándor kir. közjegyzőnek nagyműveltségű, bájos leányát: Katát. — Öszinte szívből kívánunk állandó boldogságot a szép frigyhez!

Tanítók gyűlése. A gömör-kishontvármegyei általános tanító egyesület évi rendes közgyűlése július hó 7-én Rimaszombatban a polgári olvasókör nagytermében lesz megtartva. A gyűlés után közébed is lesz.

Vizsgák. Városunk iskolái közül csak a községi polgári leány- és az iparostanonez-iskola vizsgálatai tartattak meg. A polgári leányiskola vizsgálati 12. és 13. ártartattak meg. Ugyanez oszlott szét az elemi fiu- és leányiskola minden vizsga nélkül. Az iparostanonez-iskola vizsgája 14-én délután folyt le a fiuiskola helyiségében, hol az egyik teremben voltak kiállítva az inasok által készített tárgyak s a legények tanfolyamán készült rajzok. Most tehát az egész vonalon megnyílt az áldott vakáció.

A városi aljegyzői állás. A városi aljegyzői állás újra megüresedett. Fölföldy István kondorosi adó-jegyző, a kit az aljegyzői állásra alig egy hónap előtt a városi közgyűlés megválasztott, beadta a lemondását. — Mindenesetre sajnálatraméltó dolog hogy városunk ezen fontos állás betöltésére nem tud állandó embert kapni. Reméljük hogy ez új pályázat és választás alkalmával végre sikerülni fog olyan embert megválasztani aljegyzőnek, a ki munkásságát állandóan a város ügyeinek előbbrevitelére szenteli.

Halálozás. Özv. Krausz Mátyásné szül. Steiner Rozália, — Dr. Krausz Gyula ügyvéd édes anyja, — folyó hó 11-én 70 éves korában Budapesten meghalt. Temetése vasárnap délelőtt volt a kiscezeli izr. temetőben. Nyugodjék békében!

Pályázat. A hanvai ref. parochián megüresedett a kápláni állás. Duszka János lelkész most pályázatot hirdet ez állásra. Évi fizetés teljes ellátáson kívül 300 korona és a káplán által teljesítendő functiókért járó stóla ezimén 100 korona. Az új káplán rendelkezésére teljesen külön szoba áll s a filiákba menéskor mindig kocsi kap.

Eljegyzés. Stolcz Márton polgártársunk kedves és szép leányát: Marcsát f. hó 11-én eljegyezte Kertész Lajos m. kir. állatorvos Putnokról. Örömmel üdvözlöljük az ifjú jegyeseket!

Czigányaink elutazása. Városunknak és megyénknek jóhírű zenekara. Oláh Gyula kedvelt bandája f. hó 29-én elhagyta városunkat, de csak a furdői szonra, a mennyiben ismét Alsó-Tátrafüred nyaraló közönségét fogják gyönyörködtetni 2 hónapon át pompás művészi játékkal, fülbemászó vidámbús magyar nótáikkal. Jó mulatást.

Halálozás. Szabó László borbély-segéd, Szabó József volt nép- és iparbanki pénztárnok és ev. ref. egyházi algondnok unokája f. hó 16-án alig pár napi szenvedés után elhunyt. A kora ifjuságában, alig tizenhét éves korában elhunytak hátramaradt szomorú hozzátartozói találjanak vigasztalást nagy fájdalomukban. — Nyugodjék békében.

Záró-ünnepély. A dobsinai községi polgári leány-iskola évzáró-ünnepélye f. hó 24-én délután tartatik meg, az iskola nagytermében.

Tenniszezés. A kedvezőtlen időjárás miatt ez idén nagyon kevés alkalom nyílt az élvezetes játékra a teniszsport híveinek. Most, hogy daczára a sok esőzésnek végre melegebb napok következtek, újra meg-elevenült a teniszpálya és a vidámság újra táborot ütött a vén gesztenyefák árnyékában.

Titokzatos büntény. Még mult 1902. év husvét ünnepe után történt Sziliczen, hogy Korács Dániel 27 éves fiatal embert, a bíró unokaöccsét a koresmában megütötték. A fiu aztán beteg lett s április hó 4-én meghalt. El is temették s a dolog feledésbe ment. — Most azonban feljelentés történt ez ügyben a miniszteriumhoz, mely elrendelte a vizsgálatot. A bíróság Cseh István vizsgálóbíró, dr. Musotter Miklós alügyész és dr. Zehery István törvényszéki orvos közbenjöttével a hullát f. hó 15-én Sziliczen exhumáltatta s a vizsgálóbíró a nyomozatot megindította a titokzatos ügyben.

Mulatság Putnokon. A putnoki önkéntes tűzoltó-egylet 1903. évi június hó 21-én a putnoki furdóban zártkörű táncmulatságot rendez. Ünnepeyes kivonulás délután 3 órakor. A táncmulatság kezdete délután 5 órakor. Belépti-díj személyenkint 1 korona. A mulatság tiszta jövedelme a tűzoltóság részére szükséges szerelvények költségeire fordítatik. A kik tévedésből meghívót nem kaptak és arra igényt tartanak, kéretnek a parancsnoksághoz fordulni. A mulatság iránt nagy az érdeklődés Putnok vidékén.

A tamásfala-guszonai községi közlekedési ut oly elhanyagolt állapotban van, hogy az helyenként szinte járhatatlan. Az utmentén fekvő Apáti, Antali és Lyukva puszták birtokosai ennél fogva mozgalmat indítottak az utnak a viczinális utak sorába való felvétele, illetve annak rendszeres kiépítése iránt. A rimaszécsi járás főszolgabírája ezen ügyben folyó hó 16-án a városházán értekezletet tartott, melyen képviselve voltak: Rimaszombat városa, Tamásfala, Dusa, Magyar-Hegymeg, Guszóna és Majom községek, Lyukva, Apáti és Antali puszták és a kir. államépítészeti hivatal. Az értekezlet azonban nem vezetett eredményre, amennyiben a megjelent érdekeltség túlnyomó része nem hajlandó az ut kiépítésébe belemenni, ami 60—80,000 korona költséget igényelne. Az ut kiépítése mellett szavaztak: Rimaszombat városa, Lyukva, Apáti és Antali puszták, míg az értekezlet többi tagja a kiépítés ellen szavazott. — Elhatározatott tehát, hogy a jelzett út továbbra is megmarad községi utnak, ami azt jelenti, hogy minden község jövöben is köteles lesz a saját határában az utat fenntartani, illetve fenn nem tartani. Tehát az ut ezután is járhatatlan marad. — Hogy is mondta az egyszeri magyar földesur: — Akinek négy leva van, az elmehet a rossz uton is, a kinek pedig nincsen, az maradjon otthon.

Olasz vivó-tanfolyam Rimaszombatban. Toniony Terzo, — Gennari budapesti olasz vivómester társa — a kiváló vivótanár, vivó-tanfolyamot nyit három havi időtartamra, június 22-étől kezdve. Toniony Terzo hat hónapja hogy Budapesten van s e rövid idő alatt ugyancsak kiérdemelte a vivás iránt érdeklődő amatőrök és vivómesterek elismerését. Kitűnő módszerrel tanítja a vivást, a vivásnak segítségével rövid idő alatt bárki elsajáthathatja a vivás titkát. A jeles mestert melegen ajánljuk a közönség figyelmébe. Az olasz és francia vivó tanfolyamra beiratkozásokat szerkesztőségünk, esetleg kiadóhivatalunk naponként elfogad. Megemlítjük itt egyttal, hogy a vivás tanulás árai: 3 hónapos tanfolyamra naponkénti tanítással havi 30 korona, heti három leckével havi 20 korona és heti két leckével havi 14 korona.

Allami lóvásár. Folyó hó 16-án tartatott meg a vásártéren a katonai lóvásár. A lóvásáron, — a melyen a kincstár részéről a miskolci 65-ik gyalogezred két tisztje és egy katonai állatorvos vett részt, — az a feljegyzésre méltó eset történt, hogy a katonaság számára egyetlen lovat sem vásároltak meg. Nem tudjuk ezen sajnálatos eseménynek okát adni, mert hiszen különösen a kisebb lötenyészto gazdák ezuttal is, éppen úgy mint máskor a legjobb lovaikat vitték a vásárra.

A ragadós száj- és körömfájás Nándorpusztán és Iványi községben fellépett. Vágó rimaszécsi jár. m. kir. állatorvos rögtön a helyszínére utazott és a szükséges intézkedések általa azonnal megtétettek.

Utczai csendélet. Arma virumque cano...! A dicsőséges fegyverről és a rettenthetetlen férfiről szól a nóta. Illetve a dicsőséges fegyverekről és a rettenthetetlen férfiakról szól a nóta, mert ketten valának ők, a harczeverők. Ketten valának ők, mindketten Isten kegyelméből való rendőrök. Hogy pedig ne hősköltevényi stílusban, hanem prózában beszéljék, úgy történt a dolog, hogy a helybeli rendőrállomány két tagja folyó hó 13-án délután vigan iddogált a „Korona“ vendéglőben. Vagy a rendőrök voltak gyengék, vagy az ital volt erős, anyi azonban bizonyos, hogy rövid idő alatt elérkeztek azon stádiumba, a mikor az ember rózsaszínűnek látja a világot. Tudnivaló a dolog, hogy a rendőr sokkal tökéletesebb ember a többi embernél. Látjuk ezt ebből is, hogy pl. Micsinait, a híres levélhordót rövid idővel elfogta — három jászapáti paraszt ember. A rendőrség ezen tökéletes és a többi embernél külömb voltából folyik, hogy míg a többi ember szereti a rózsaszínt, addig a rendőr nem szereti. Mivel pedig ők abban a stádiumban voltak, a mikor az ember mindent rózsaszínűnek lát, tehát így egymást rózsaszínűnek látták, mivel pedig ők nem szeretik a rózsaszínt és mivel a rendőr a mit nem szeret azt menten üti, tehát menten ütötték egymást, — de nem fájdalomtól menten. A dolog vége az lett, hogy szük vala nekik a vendéglő és kimentek verekedni az utcára. Persze a közönség nagy gyönyörűséggel nézte az épületes jelenetet. Többeket annyira meghatott a verekedés, hogy szintén elkezdtek verekedni és csak a nehéz fegyverben kirukkolt rendőrosztagnak (3 ember) sikerült a verekedésnek véget vetni.

Pályázati hirdetmény.

2611. sz. — Szab. **Rimaszombat** r. t. városnál lemondás folytán üresedésben lévő, 1600 korona évi fizetéssel javadalmazott

mérnöki

és az 1600 korona évi fizetéssel javadalmazott

aljegyzői

állásra pályázat nyitattik.

Felhívhatnak azért mindazok, kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy képesítésüket és nagykoru voltukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket **f. évi június hó 30-ik** napjának d. e. 12 órájáig a polgármesteri hivatalhoz nyújtsák be.

Rimaszombat, 1903. június hó 15-én.

Dr. Kovács László,
polgármester.

Gyümölcstermelők!

A **rimaszombati konzervgyár** részvénytársaság felhívja a gyümölcstermelőket, hogy ugy tavaszi, mint nyári és őszi gyümölcs-ermékeikről — az egyes fajok és azok mennyiségének megjelölése mellett — eladási ajánlataikkal közvetlenül a konzervgyárhoz forduljanak. Ez időszerint főleg **nagy, keményhúsú és fehér sziv alaku cseresznyék** volnának keresette.

Almágyi bor.

Benyó Lajos és **Benyó Károly** örökös tulajdonát képező **almágyi** szőlők múlt évi **termése** — pecsételt palackokban — literenként 35 krajczárért kapható **Szijgyártó-utca 12. szám** alatti házban. — A palackokért külön 5 kr. biztosíték teendő.

Kerti mulatóhely.

Igen szép árnyas hely, kitűnő levegő, előzőkeny és gyors kiszolgálás; kiváló kényelem, pompás ételek, jó bor, naponta frissen csapolt poharas és palackos sör, jutányos árak, kifogástalan fedett tekepálya, minden ünnep- és vasárnap **Kalocsay Lajos** közkedvelt cigányzenekarának hangversenye mellett a **Kondek-féle fürdő-kertben** a n. é. közönség kedélyes szórakozást talál, a mely helyiségnek tömeges látogatására tisztelettel meghívja:

Jancsó Sománé, vendéglős.

Eladó birtok.

Gömörmege **Gicze község** határában, vasuti állomás 213 kat hold szántó és legelő, 28 kat. hold rét I. osztályú, 128 kat. hold erdő, urasági lakház (kastély), melléképületek, 4¹/₂ kat. hold belsőség és kert, tehermentes, szabadkézből eladó. — Becsérték 80000 korona, az urasági lakház: nyaraló esetleg szanatóriumnak is alkalmas, beltelek s kert birtok nélkül is eladó, becsértéke 16000 korona.

Értekezhetni a tulajdonos „**Jolsvai takarékpénztár**“ irodájában.

Jolsva, 1903. június hó 8-án.

Hoffmann Miksa s. k.,
takarékpénztári vezérigazgató.

2-5

Hirdetmény.

A nagyrozei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Gregan János és társa** végrehajtható **Soltész Nannák János** végrehajtást szenvedő elleni 338 korona 79 fillér tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtsági ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrozei kir. járásbíró) területén lévő Poprócs község határában fekvő a Nannák János, illetve Nannák Soltész János tulajdonát képező poprócsi 12 sz. tjkvben foglalt A. 1-4 és 7-12 sorsz. alatti ingatlanokra és az utannok járó urbéri erdő és legelő illetményre az árverést 870 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1903 évi július hó 8-ik** napján délelőtti 10 órakor Poprócsan a községi bír. házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok árának 10 % -át készpénzben vagy az 1881: évi LX. t. cz. 42. § -ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 § -ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § -a értelmében bánatpénznek a

biróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagyrozei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, 1903. évi márczius hó 24-én.

Dessewffy, kir. jbró.

Hirdetmény.

1398 — A tornallyai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rimaszombati takarékpénztár** s érdektársainak — **Lipták Kovács István és társai** elleni 2654 korona 22 fillér tőke s járulékaik iránti végrehajtsági ügyében az abafalai 32. számú telekjegyzőkönyvben A. I. 1-3. 5-8. és 10-12 sorszám alatt felvett 24. összeírású számú ház, udvar, kert, szántó és rét ingatlanoknak B. 7. 8 alatt Kovács Lipták János, Kovács Lipták Piroška, Bellény Istvánné és B. 16-18 alatt kiskoru Lipták Kovács Mária, kiskoru Lipták Kovács István és kiskoru Lipták Ko-

vács Julianna, ez utóbbiak mint a B. 6 alatti Kovács Lipták István birtokutódai nevében álló részére 1534 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1903. évi július hó 2-ik napján** délelőtti 9 órakor Abafala község házában megtartandó nyilvános árverésen az utólag megajánlott kikiáltási áron alul eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % -át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. § -ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-dik § -ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. § -a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tornallyán, 1903. évi május hó 29-én. — A tornallyai kir. jbróság mint telekkönyvi hatóság.

Basilides, kir. albró.

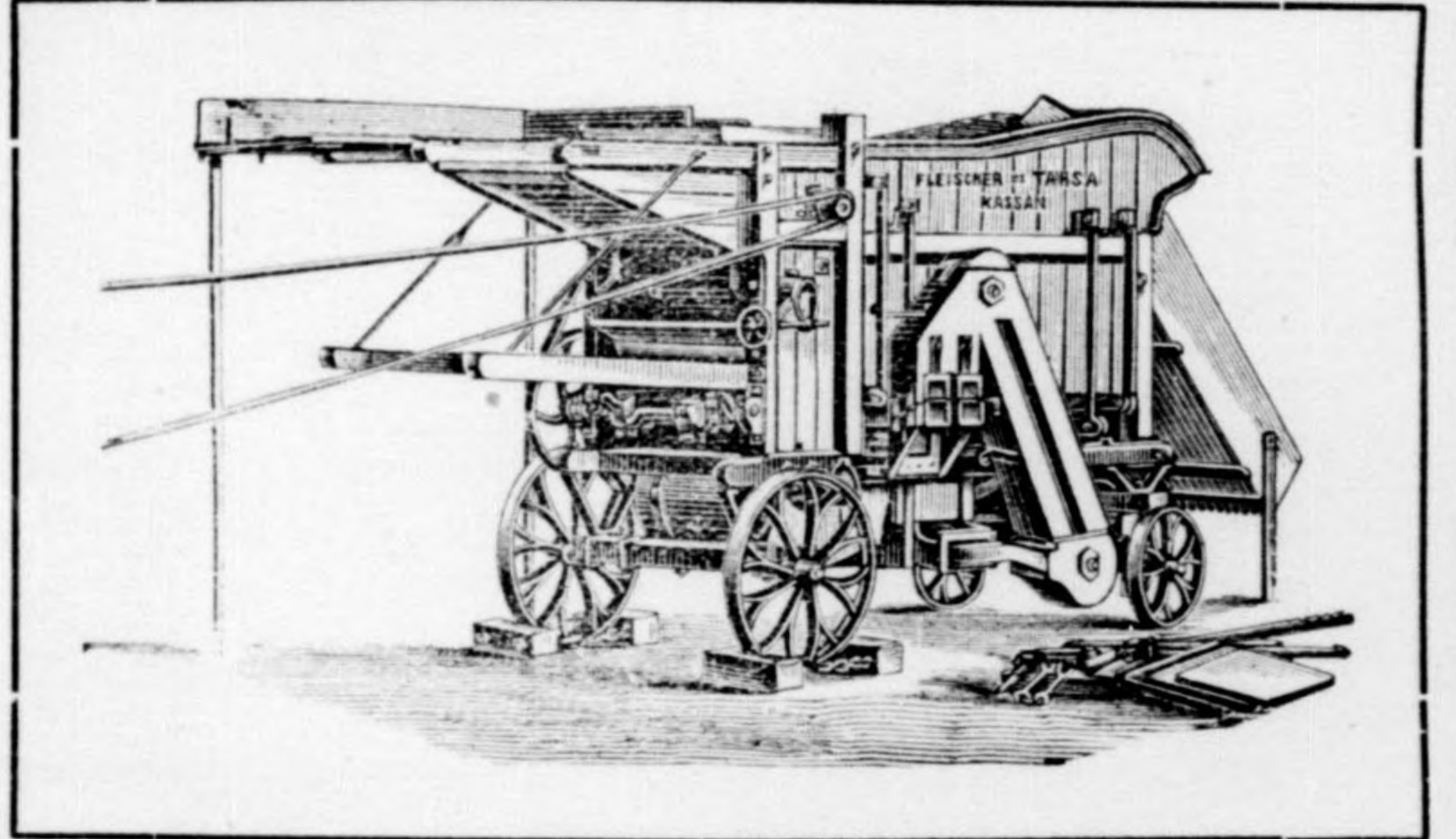
FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntödéje Kassán, Vám-utca 11. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával ezelszerűen s gondosan gyártott jöhrnévű gépeit a **nyári idényre.** nevezetesen:

Cséplőkészleteit könnyű járással járgány vagy gőzmozdony általi hajtásra.

Kézi cséplőgépeit, járgányhajtásra is alkalmazva, szalmarázói készülékekkel vagy anélkül. **Backer- és magtár-rostait** továbbá mindennemű **szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat, szeszgyár-berendezéseket,** m. p.: **Henze-főzők, kavart-készülékek, malata- és burgonya-zúzókat, malomberendezéseket** stb.

1-6

Gépgyárunk gyártmányainak **jelentékeny készletét** tartjuk állandóan. **Gazdasági gépeink képes, valamint öntödének gyártmányai árjegyzékét ingyen és bérmentve küldjük.**

A csizi jód-bróm forrás fürdő részvénytársaság évi rendes közgyűlését

folyó **1903. évi június hó 29-én** délelőtti 9 órakor tartja meg **Csizen** a szokott helyen az igazgatósági épület nagytermében.

A gyűlés tárgyai a következők lesznek:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelő-bizottság évi jelentése.
3. Az alapszabályszerűleg kilépő igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagok helyének betöltése.
4. Indítványok.

A közgyűlésre a részvényeseket tisztelettel meghívja

az igazgatóság.

A csizi jód-bróm forrás fürdő részvénytársaság 1902. évi nyereség-veszteség számlája
Tartozik. Követel.

Veszteség:		korona	fillér	Nyereség:		korona	fillér
1. Irodaköltség		643	76	1. Jódviz szállításról		5623	65
2. Kölesönkamat		3291	61	2. Fürdő üzemről		20975	77
3. Adó		1792	17	3. Gyógy- és zenedijakból		6928	05
4. Igazgatási költség		8655	89	4. Bőrszobákból		1214	09
5. Alapszabály szerinti leírás kopások fejében		3000	60	5. Vendéglőből		964	51
6. Zármerlegnek tiszta nyereség		18623	—	6. Izzasztó pokróczokból		300	96
Összesen		36007	03	Összesen:		36007	03

A részvénytársaság 1902. évi zármerlege.

Vagyon:		korona	fillér	Teher:		korona	fillér
1. Készpénz maradvány		13353	08	1. Alaptőke		525348	25
2. Gyógyforrások		417349	80	2. Tartaléktőke (leírás)		17324	62
3. Telkek		20333	19	3. Rimaszombati takarékpénztár		35553	—
4. Épületek		85677	88	4. Molnár József		23783	—
5. Üvegház		451	74	5. Nyereség és veszteség számlától a tiszta nyereségért		18623	—
6. Felszerelések		54065	18	Összesen:		620632	10
7. Leltár		28533	28				
8. Horváth telkén befektetés		867	95				
Összesen:		620632	10				

Községi, körjegyzői, főszolgabirói, egyházi és ügyvédi

NYOMTATVÁNYOK

nagy raktára:

RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedése Rimaszombat (Deák Ferencz-u. 8.)